

لیبیا - ناتو پیروزشد ولی سازمان ملل متحد و حقوق بین الدول لکه برداشت

در آوانی که ممکن است امور حکومت را در لیبیا سازمانهای شورشیها عهده دار شوند، نطقان کمیته فدرال شورای صلح آلمان لیورهنکین و پیتراشتریوتیونسکی نخستین موضعگیری شان را چنین ارایه میدارند:

هرگاهی سازمانهای شورشی لیبیا در طرابلس مرکز کشور لیبیا کنترل امور و قدرت را به دست آورند و یا ممکن هم به دست آورده باشند، در چنین وضعی آرزومند هستیم تا به برخوردها نیز هر چه عاجل نقطه پایان گذاشته شود. هراس بزرگی از عملکردهای انتقامجویانه و تلافی طلبانه "پیروزمندان" علیه طرفداران رژیم مخلوع قذافی داریم. جنگ تا حال تلفات جانی زیادی از همه جوانب با خود داشته، صدها هزار انسان را به فرار مجبور ساخته و بخش گسترده یی از تاسیسات این کشور را تخریب نموده است.

گزارشات مبنی بر این که «شورشیان» بر حکومت قذافی پیروز شده باشند، از ریشه بی اساس است. زیرا این ناتو بود که در مقایسه با نیروی نظامی خودش این کشور را آماده یورش شورشیها ساخت. از تاریخ ۳۱ مارچ الی ۲۱ اگست ناتو جمعاً ۱۹/۷۵۱ مأموریت هوایی را به انجام رسانید. این که چه تعداد مأموریت هوایی پیش از این از جانب طیارات فرانسه، انگلستان و ایالات متحده آمریکا به انجام رسیده است، معلوم نیست (آنان این جنگ را از تاریخ ۱۹ مارچ آغا از نهاده بودند). جنگ علیه رژیم قذافی بیشتر از پنج ماه ادامه داشت و این جنگ از دیدگاه زمانی دو برابر ادامه جنگ علیه یوگوسلاویا در بهار سال ۱۹۹۹ بود. در آن زمان مبارزان یوچیکا زیر چتر بم افکنهای ناتو کنترل بر ایالت سربستانی کوسوو را نصیب شدند.

صفوف جنبش صلح از پیروزی نظامی ناتو نمی تواند خوشنود بوده و از آن استقبال کند، زیرا در اثر بمباردمان ناتو تعداد زیادی از مردم ملکی قربانی آن گردیده، منازل مسکونی، مکتبها، استیشنهای رادیویی و سایر تاسیسات تخریب شده اند. فقط چند روز پیش طی عملیات هوایی ناتو در قریه مجار ۸۵ نفر باشند آن به قتل رسیدند که

شامل زنان و کودکان بود. و به همانگونه‌ی‌ی که در چنین حوادث معمول است، یکی از نطق‌های ناتو ادعا کرد که قریه‌ی مبارد شده «یک قرارگاه نظامی» بود و ناتو «تا همین لحظه ثبوتی در زمینه‌ی قربانی‌های ملکی» در دست ندارد. یونسکو به تاریخ ۸ اگست شاک‌ی بود که در خلال یکی از حملات هوایی بالای یک واحد سیار تلویزیون لیبیا سه کارمند این رسانه‌ی جمعی به قتل رسید و ۲۱ نفر دیگر زخمی شدند. تهدید ژورنالیست‌ها و کارمندان رسانه‌ها تخطی از حقوق بین‌المللی است و در ضدیت کامل با قطعنامه‌ی شماره ۱۷۳۸ سال ۲۰۰۶ شورای امنیت ملل متحد قرار دارد.

ولی درین رابطه نیز ناتو تجاربی دارد و آن این که در جنگ یوگوسلاویا در سال ۱۹۹۹ تأسیسات رادیو و تلویزیون در شهر بلگراد بمباردمان شد.

از آنجایی که ناتو هیچ‌گونه احصائی‌ی در مورد قربانی‌های جانب لیبیایی نمیدهد، خبرهای جسته و گریخته در مورد «مضار اجتناب ناپذیر» در میان مردم ملکی شنیده می‌شود. طور مثال روشن شده است که پدر یک فامیل که در یک بمباردمان به تاریخ ۲۰ جون در شهر سورمان لیبیا همه اعضای فامیلش را از دست داد و در برابر ناتو به محکمه شکایت نموده است. در این حمله بالای یک منزل مسکونی ۱۵ نفر به قتل رسیدند. در اواسط ماه جولای حکومت لیبیا تعداد کشته شده گان را تا آن زمان به ۱/۱۰۸ نفر رقم زده است.

جنگ ناتو از همان آغاز با هدفمندی سقوط قذافی رئیس‌جمهور لیبیا به راه افتاد. «حفظ جان مردم ملکی» صرف پوششی بود تا این جنگ را صبغه‌ی حقانیت دهند. در واقعیت امر «جامعه‌ی جاه طلب غرب» روی اهداف مادی و استراتژیک استوار است:

۱. حکومت جدید با سمتگیری نیولیبرال در لیبیا کانسرنهای نفت و گاز طبیعی غرب را از قید حسارت قرار دادهای منعقد با قذافی رهایی بخشید که رژیم به طور اوسط ۸۹ درصد از این درآمد را به دست می‌آورد.
۲. حکومت جدید با شرکت «شورشیان» که مرهون احسان نیروهای محافظ غربی شان هستند، امکانات سهیم شدن کانسرنهای چندین ملیتی آب را در شرکت (اکویفیرنووبیش) که هم اکنون در انحصار دولت است، فراهم میسازد. این ذخیره گاه بزرگ آب در جهان که در آبهای زیر زمینی دشتهای لیبیا موقعیت دارد، برای کشور نیازمندی کامل استفاده از آب را برای ۵۰۰ سال آینده گواهی میدهد. ارزش آب در مقایسه با نفت و گاز طبیعی درین کشور پنج برابر است.
۳. با از بین رفتن قذافی یکی از نیروهای با اهمیت وحدت افریقا ناپدید می‌شود. سازمان وحدت افریقا طالب استقلالیت اقتصادی قاره افریقا از وابسته گی دایمی به صندوق بین‌المللی پول و سرمایه گذاری کانسرنهای نفت میباشد.
۴. گذشته از این یک حکومت جدید متمایل به غرب مساعدت می‌کند تا نفوذ کشور چین در سایر کشورهای افریقایی به عقب زده شود. غربیها در وجود رقیب چینایی شان تهدیدی را متوجه نفوذ خودی و منابع منفعت بری کانسرنهای غربی می‌بینند.
۵. یک حکومت وابسته به غرب در لیبیا امکانات را برای انگلستان و ایالات متحده امریکامساعد می‌سازد تا دوباره - به گونه‌ی دوران تسلط شاه، قبل از سال ۱۹۶۹- پایگاه‌های نظامی شانرا ایجاد کنند.

برخوردهای جنگی علیه لیبیا از همان آغاز به وسیله شورای امنیت ملل متحد مجاز دانسته شده بود (قطعنامه شماره ۱۹۷۳ مؤرخ ۱۷ مارچ). قطعنامه هر یک از کشورهایی را که به خاطر «حفظ جان مردم ملکی» میخواهند عملی را انجام دهند، اجازه استفاده از هرگونه وسایل نظامی را داد و آنها اجازه داشتند هر نوع ترافیک هوایی را حتی با توسل به خشونت مانع شوند - و مطالبه «آتش بس فوری» را کرد. عملیات ناتو در مدت زمان کوتاهی این مطالب را در جناح مخالف آن وسیله شد: تسلط بالای حریم فضایی لیبیا برای بمباردمان کشور از طریق هوا مورد استفاده قرار گرفت. در مقابل قطعات شورشیها و شهرهای که به وسیله آنان اشغال گردیده بود، بدون شک محافظه گردیدند. و به هر یک از پیشنهادات آتش بس قذافی و همچنان به فعالیتهای میانجیگرانه سازمان وحدت افریقا و کشور ونیزویلا از جانب ناتو و شورشیها بدون تعمق جواب رد داده شد.

بدین ترتیب سازمان ملل متحد بازنده اصلی این جنگ است. ملل متحد اجازه داد تا ناتو بر یک کشوری تجاوز کند و رژیم آنرا از طریق بمباردمان نابود سازد. به اصول پذیرفته شده منشور ملل متحد، اصل منع استفاده از خشونت (ماده دوم بند چهارم)، اصل تمامیت ارضی و حاکمیت دولتی (ماده دوم بند دوم) و اصل عدم مداخله در امور داخلی دولتها (ماده دوم بند هفتم)، حد اقل احترام گذاشته نشد. با اتکا روی مسؤلیت محافظتی خاص، شورای امنیت ملل متحد مأموریت ناتو را آماده گردانیده و باز هم به حقوق بین الدول پشت پای دیگری زد.

با در نظر داشت عوامل فوق کمیته فدرال شورای صلح آلمان از همنوایی با طبلنوازیهای کشورهای غربی درباره قذافی دیکتاتور مخلوع، ابا می ورزد.

قیمتی را که مردم لیبیا برای این منظور پرداخته اند به مراتب بالاتر از حد ممکن است و این که لکه وارده به حقوق بین الدول به مشکل زیادی زوده خواهد شد.

برای انکشاف بعدی اوضاع ما امیدوار هستیم تا:

۱. برخوردها طور عاجل و نهایی به پایان برسد.
۲. سربازان حفظ صلح سازمان وحدت افریقا در این کشور جا به جا گردند تا از رعایت آتش بس پاسداری نمایند.
۳. مردم لیبیا در مجموع به شیوه دموکراتیک در مورد آینده کشورشان تصمیم اتخاذ نموده بتوانند.

اعلامیه مطبوعاتی کمیته فدرال شورای صلح آلمان

به نماینده گی از کمیته فدرال شورای صلح: لیور هنکن از برلین و پیتراشتریوتیونسکی از کسسل